

Publicerad 2011-05-29 01:27 av Niklas Holmgren

Epimetheus

<center>Där låg jag halvnaken inför henne.

I handen hon hade en låga av intensiv värme.

Jag förförde hennes nakna kropp med uddens
beröring och i min hast jag inte kunde säga stopp.

Mitt i halvmörkret var vi två som ett mörker och ett intensivt ljus. Med udden mot hennes egg, förförde jag hennes innerst.

Djupt där inom henne brann den intensiva elden som hon i generation efter generation ärvt ner till sig själv.

Och där med henne var jag och utmanade eldens flammor.

Från eggens kant jag drog mig upp.

Såg hennes mörker djupt där inne

och penetrerade hennes

blodfärgade läppar.

Förförd blev jag av tungans

dansande och ringlande rörelser.

Mitt i det mörka fyllde jag mitt ljus djup in i henne.

Hon den mörka harklade så det ekade

tvärsigenom ljusets pansar.

Mitt i vederkvickelsen förförde jag

hennes med kärleksfullhetens ljus.

Fylld av liv vi låg där i det halvmörka.

Mitt i det dunkla låg natt och dag.

Vi log för skymningens förlovade land.

© Niklas Holmgren</center>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Niklas Holmgren med Poeter.se id #34835 innehar upphovsrätten